

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 9

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 ianuarie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE CONSILIULUI GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI	
122/1999. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației pentru aprobarea simbolurilor societăților comerciale cu activitate în producția de conserve alimentare destinate consumului uman, ambalate în recipiente metalice, și a numerelor de ordine ale grupelor și sortimentelor de conserve alimentare.....	1-2	292/1999. — Hotărâre privind aprobarea Listei cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică care înființează și administrează unități de asistență socială ce beneficiază de subvenții în anul 1999 din bugetul local al Consiliului General al Municipiului București, precum și a nivelului acestora.....	4
5.124/1999. — Ordin al ministrului educației naționale privind examenul de finalizare a studiilor în învățământul superior de scurtă și lungă durată....	2-4	REPUBLICĂRI	
		Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing.....	5-8

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea simbolurilor societăților comerciale cu activitate în producția de conserve alimentare destinate consumului uman, ambalate în recipiente metalice, și a numerelor de ordine ale grupelor și sortimentelor de conserve alimentare

Ministrul agriculturii și alimentației,
văzând Nota Direcției generale resurse și politici agroalimentare nr. 117.819 din 17 septembrie 1999,
având în vedere prevederile art. 3 pct. B lit. c) și ale art. 25 alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 39/1998 privind activitatea de standardizare națională în România, cu modificările ulterioare, și ale STAS nr. 4100-76, 5/76, 3/77, 7/77, 7/82 „Conserve alimentare. Marcare”,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă simbolurile societăților comerciale cu activitate în producția de conserve alimentare destinate consumului uman, ambalate în recipiente metalice, și numerele de ordine ale grupelor și sortimentelor de produse care

vor fi marcate pe capacul recipientelor metalice, conform STAS 4100-76 „Conserve alimentare. Marcare”, prevăzute în listele cuprinse în anexele nr. 1—13*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

*) Anexele nr. 1—13 se publică ulterior.

Art. 2. — Numerele de ordine pentru conservele noi care vor fi introduse în fabricație se acordă după obținerea avizului Ministerului Sănătății, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 331 din 19 mai 1999 pentru aprobarea Normelor de avizare sanitară a proiectelor obiectivelor și de autorizare sanitară a obiectivelor cu impact asupra sănătății publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 16 iunie 1999, și vor fi eliberate de Direcția generală resurse și politici agroalimentare — Direcția industriei alimentare din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Art. 3. — Simbolurile producătorilor de conserve alimentare destinate consumului uman și numerele de ordine se vor înscrie într-un registru de evidență a acestora la

Direcția generală resurse și politici agroalimentare — Direcția industriei alimentare din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Art. 4. — Direcția generală resurse și politici agroalimentare — Direcția industriei alimentare din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației, precum și direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

La aceeași dată Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 60/1992 își încetează aplicabilitatea.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan

București, 27 septembrie 1999.
Nr. 122.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind examenul de finalizare a studiilor în învățământul superior de scurtă și lungă durată

Pentru învățământul superior de scurtă durată art. 63 alin. (2) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, prevede: „Studiile în învățământul universitar de scurtă durată se încheie cu examen de absolvire, organizat pe baza criteriilor elaborate de Ministerul Educației Naționale și a unei metodologii stabilite de senatele universitare. Absolvenții primesc diplome în care se specifică domeniul specializării dobândite.”

Pentru învățământul superior de lungă durată art. 67 alin. (2) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, prevede: „Studiile în învățământul universitar de lungă durată se încheie cu examen de licență sau de diplomă. Criteriile generale de organizare a examenului de licență și de diplomă se stabilesc de Ministerul Educației Naționale, iar conținutul acestora și criteriile specifice, de către senatele universitare.”

În conformitate cu art. 67 alin. (6) din aceeași lege, „Studiile în învățământul universitar cu o durată mai mare de 4 ani se încheie, după caz, cu examen de diplomă.”

În temeiul art. 63 alin. (2) și al art. 67 alin. (2) și (6) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

1. Examenele de absolvire/de licență/de diplomă se organizează numai de instituțiile de învățământ superior acreditate în condițiile legii și numai pentru specializările acreditate de Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare (C.N.E.A.A.). Aceste examene se organizează și se desfășoară potrivit prezentelor criterii generale și metodologiei elaborate de senatele universitare ale instituțiilor respective.

2. Instituțiile de învățământ superior acreditate organizează examene de absolvire/de licență/de diplomă la specializările acreditate de C.N.E.A.A. pentru:

a) absolvenții proprii de la specializările acreditate;
b) absolvenții instituțiilor de învățământ superior acreditate, proveniți de la specializările care au fost autorizate de C.N.E.A.A. să funcționeze provizoriu;
c) absolvenții instituțiilor de învățământ superior neacreditate, proveniți de la specializările care au fost acreditate sau autorizate de C.N.E.A.A. să funcționeze provizoriu;

d) absolvenții instituțiilor de învățământ superior acreditate sau neacreditate, proveniți de la specializările care nu au fost autorizate să funcționeze provizoriu, cu condiția ca aceștia să fi promovat examenul de selecție susținut la instituțiile la care au fost arondate de Ministerul Educației Naționale, în baza recomandării C.N.E.A.A.

3. Candidații la examenul de absolvire/de licență/de diplomă, care provin de la o instituție de învățământ superior ce nu este abilitată să organizeze un astfel de examen, pot opta pentru oricare dintre instituțiile acreditate care organizează examen de absolvire/de licență/de diplomă.

4. Înscrierea candidaților la instituțiile acreditate care organizează examene de absolvire/de licență/de diplomă se face de către universitatea solicitantă în cauză, conform opțiunii individuale a candidaților, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea examenului. Rectoratul universității solicitante ține evidența prezentării la examenul de licență a studenților proprii și asigură respectarea prevederilor legale. Dosarele de înscriere se pregătesc conform reglementărilor universităților care organizează examene de finalizare a studiilor universitare. Aceste universități stabilesc și anunță public taxele de examinare, conform prevederilor legale. Instituția care organizează examene de absolvire/de licență/de diplomă are obligația să informeze în scris instituțiile de la care au provenit candidații despre rezultatele obținute de aceștia.

5. Absolvenții care nu au susținut sau nu au promovat examenul de absolvire/de licență/de diplomă se pot înscrie într-o sesiune ulterioară, în vederea susținerii acestuia, la

aceeași instituție sau la o altă instituție pentru specializarea respectivă. Este de competența senatelor universităților acreditate de a decide asupra recunoașterii probelor promovate în sesiunile anterioare.

6. Instituția de învățământ superior care organizează examene de absolvire/de licență/de diplomă are următoarele obligații:

a) să informeze candidații prin broșuri tipărite, precum și pe alte căi (afișare, pagini web, pliante etc.), până la data de 15 aprilie a fiecărui an începând cu anul 2000, despre condițiile de înscriere, despre conținut (tematică, bibliografie etc.) și, respectiv, despre modalitățile de susținere a probelor;

b) să organizeze sesiuni și, respectiv, probe comune pentru studenții proprii și pentru studenții care provin din alte universități;

c) să asigure standardele academice specifice examenelor de absolvire/de licență/de diplomă.

7. Examenul de absolvire/de licență/de diplomă are două componente de bază, cu notare distinctă:

a) evaluarea cunoștințelor fundamentale și de specialitate pentru domeniul respectiv de pregătire;

b) susținerea lucrării/proiectului de diplomă.

Pentru învățământul superior medico-farmaceutic uman componenta prevăzută la lit. a) se organizează sub forma unui examen național, conform Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.115 din 20 decembrie 1999.

8. Structura, conținutul și organizarea examenului de absolvire/de licență/de diplomă se stabilesc de senatele universitare, la propunerea facultăților. Pentru domeniul medico-farmaceutic uman componenta prevăzută la pct. 7 lit. a) se va stabili de Comisia națională pentru licență în învățământul superior medico-farmaceutic uman, conform Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.115/1999.

9. Examenul de diplomă se organizează pentru specializările din următoarele domenii: științe ingineresti, arhitectură, științe agricole și silvice. Pentru toate celelalte specializări se organizează examen de licență.

10. Scopul examenelor este de a evalua capacitatea absolvenților de integrare a cunoștințelor obținute pe parcursul facultății și de adaptare a acestora la procesul cognitiv din domeniul respectiv. În cadrul procesului de evaluare a cunoștințelor fundamentale și de specialitate nu se vor repeta integral examenul de susținere.

11. Scopul lucrării/proiectului de diplomă este de a evalua capacitatea absolvenților de a procesa cunoștințele în condiții de rezolvare a unor probleme specifice domeniului de pregătire sau de realizare a unor studii de caz.

12. Candidații la examenul de licență/de diplomă prezintă la înscriere un certificat de competență lingvistică pentru comunicarea de specialitate într-o limbă de largă circulație internațională, eliberat fie de catedrele de profil din instituția de învățământ superior de la care aceștia provin, fie de o altă instituție specializată, recunoscută de universitatea de origine.

13. Examenul de absolvire/de licență/de diplomă poate fi repetat în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cu suportarea de către candidat a cheltuielilor aferente.

14. În fiecare an universitar examenul de finalizare a studiilor se organizează în două sesiuni, stabilite de senatul universitar o dată cu aprobarea structurii anului universitar, și se aduce la cunoștință candidaților cu cel puțin 6 (șase) luni înainte de programarea primei sesiuni.

15. Numărul comisiilor pentru examenul de finalizare a studiilor și componenta nominală a acestora se stabilesc prin decizie a rectorului instituției de învățământ superior

organizatoare, la propunerea comisiilor facultăților sau a colegiilor universitare.

16. În cazuri excepționale examenul de absolvire/de licență/de diplomă se poate organiza și în cadrul instituției de învățământ superior de stat sau particulare de la care provin candidații, prin deplasarea comisiei de examinare. Decizia în legătură cu această posibilitate este de competența rectorului instituției de învățământ superior acreditate organizatoare, care trebuie să stabilească toate măsurile necesare în vederea organizării, desfășurării și finalizării examenului respectiv, cu respectarea legislației în vigoare.

17. La susținerea de către absolvenți a lucrării/proiectului de diplomă participă ca invitat conducătorul științific al lucrării/proiectului.

18. Media probelor examenului de absolvire/de licență/de diplomă se obține pe baza metodologiei elaborate și aprobate de senatul universității care organizează examenul. Media minimă de promovare a examenului de absolvire/de licență/de diplomă este 6, în condițiile în care fiecare probă trebuie trecută cu cel puțin nota 5. Nu se calculează media generală de absolvire.

19. Afișarea rezultatelor examenelor finale se face la sediul facultăților organizatoare, cu menționarea datei și a orei de afișare.

20. Soluționarea contestațiilor privind examenul de absolvire/de licență/de diplomă este de competența senatelor instituțiilor de învățământ superior care au organizat examenul. Eventualele contestații în legătură cu rezultatele examenelor finale se depun la secretariatele facultăților în termen de 24 de ore de la comunicarea rezultatelor și se rezolvă în timp de 72 de ore de către cadrele didactice din comisia de specialitate a examenului care nu au participat la corectarea inițială a lucrării. Rezultatul rezolvării contestației rămâne definitiv.

21. Absolvenților învățământului superior de scurtă durată care au promovat examenul de absolvire li se eliberează *Diploma de absolvire*. Celor care nu au promovat examenul de absolvire li se eliberează, la cerere, *Certificatul de studii universitare de scurtă durată*.

22. Absolvenților învățământului superior de lungă durată care au promovat examenul de licență li se eliberează *Diploma de licență*; celor care nu au promovat examenul de licență li se eliberează, la cerere, *Certificatul de studii universitare de lungă durată*.

23. Absolvenților învățământului superior de lungă durată care au promovat examenul de diplomă li se eliberează *Diploma de inginer* sau *Diploma de arhitect*, iar celor care nu au promovat examenul de diplomă li se eliberează, la cerere, *Certificatul de studii universitare de lungă durată*.

24. Diplomele eliberate de instituția de învățământ superior care organizează examenul de finalizare a studiilor vor fi însoțite de:

a) foaia matricolă eliberată de instituția de învățământ superior absolvită;

b) anexa care conține rezultatele obținute la examenul de absolvire/de licență/de diplomă și care este eliberată de instituția de învățământ superior care organizează examenul.

25. Certificatele de studii se eliberează numai pentru specializările care au autorizație de funcționare provizorie sau de acreditare. Pentru absolvenții instituțiilor neautorizate foaia matricolă eliberată de instituția absolvită și adeverința prin care se atestă promovarea integrală a examenelor de selecție, eliberată de instituția de învățământ superior care a organizat un astfel de examen, sunt echivalente cu certificatul de studii.

26. Se recomandă ca instituția de învățământ superior de stat sau particulară, autorizată să funcționeze provizoriu, ai cărei studenți urmează să susțină examenul de absolvire/de licență/de diplomă, și instituția de învățământ superior organizatoare, să încheie un protocol de colaborare pentru a asigura condiții optime de pregătire a candidaților în vederea susținerii examenului de finalizare a studiilor, cum ar fi accesul la bibliotecă, participarea la cursuri de pregătire etc., precum și pentru a conveni termenii financiari ai prestației de servicii între instituțiile de învățământ superior.

27. Aceste criterii se aplică începând cu examenele de finalizare a studiilor corespunzătoare anului universitar 1999/2000.

28. Aceste criterii sunt valabile și pentru absolvenții promoțiilor anterioare care nu și-au finalizat studiile până la emiterea acestui ordin.

29. Aceste criterii se aplică în mod nediscriminatoriu atât pentru studenții propriei universități care organizează examenul de finalizare a studiilor, cât și pentru studenții proveniți de la alte universități de stat sau particulare, de la specializări autorizate.

30. Dispozițiile anterioare privind examenul de finalizare a studiilor în învățământul superior de scurtă și de lungă durată, cuprinse în Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.134 din 3 decembrie 1998 și în Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.509 din 25 martie 1999, se abrogă.

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

București, 21 decembrie 1999.
Nr. 5.124.

ACTE ALE CONSILIULUI GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică care înființează și administrează unități de asistență socială ce beneficiază de subvenții în anul 1999 din bugetul local al Consiliului General al Municipiului București, precum și a nivelului acestora

Având în vedere expunerea de motive a primarului general al municipiului București, precum și raportul de specialitate al Comisiei de evaluare și selecționare a asociațiilor și fundațiilor,

în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, ale Hotărârii Guvernului nr. 800/1999 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 539/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea criteriilor de acordare a unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică care înființează și administrează unități de asistență socială,

văzând avizele comisiilor de specialitate ale Consiliului General al Municipiului București,

în temeiul prevederilor art. 20 alin. (2) lit. e) și r) și ale art. 28 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Consiliul General al Municipiului București hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică care înființează și administrează unități de asistență socială ce beneficiază de subvenții în anul 1999 din bugetul local al Consiliului General al Municipiului București, precum și nivelul acestora,

prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile prevăzute la art. 1 va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Direcției de administrație.

Președinte de ședință,
Anton Parlăgi

Contrasemnează:
Ovidiu Predescu,
secretar

București, 30 noiembrie 1999.
Nr. 292.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică,
care înființează și administrează unități de asistență socială ce beneficiază de subvenții
în anul 1999 din bugetul local al Consiliului General al Municipiului București,
precum și nivelul acestora

— mii lei —

Nr. crt.	Asociația/Fundația	Suma
1.	UNITER	40.000
2.	ASOCIAȚIA „ÎMPREUNĂ“	12.000

R E P U B L I C Ă R I

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 51/1997*) privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță se aplică operațiunilor de leasing prin care o parte, denumită *locator/finanțator*, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun al cărui proprietar este celeilalte părți, denumită *utilizator*, la solicitarea acesteia, contra unei plăți periodice, denumită *rată de leasing*, iar la sfârșitul perioadei de leasing locatorul/finanțatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune al utilizatorului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing ori de a înceta raporturile contractuale. Utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dacă părțile convin astfel și dacă utilizatorul achită toate obligațiile asumate prin contract.

(2) Operațiunile de leasing pot avea ca obiect bunuri imobile, precum și bunuri mobile de folosință îndelungată, aflate în circuitul civil, cu excepția înregistrărilor pe bandă audio și video, a pieselor de teatru, manuscriselor, brevetelor și a drepturilor de autor.

Art. 2. — În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *valoare de intrare* reprezintă valoarea la care a fost achiziționat bunul de către finanțator, respectiv costul de achiziție;

b) *valoare totală* reprezintă valoarea totală a ratelor de leasing la care se adaugă valoarea reziduală;

c) *valoare reziduală* reprezintă valoarea la care, la expirarea contractului de leasing, se face transferul dreptului de proprietate asupra bunului către utilizator;

d) *rată de leasing* reprezintă:

— în cazul leasingului financiar, cota-parte din valoarea de intrare a bunului și a dobânzii de leasing. Dobânda de

leasing reprezintă rata medie a dobânzii bancare pe piața românească;

— în cazul leasingului operațional, cota de amortizare calculată în conformitate cu actele normative în vigoare și un beneficiu stabilit de părțile contractante;

e) *leasing financiar* este operațiunea de leasing care îndeplinește una sau mai multe dintre următoarele condiții:

1. riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate trec asupra utilizatorului din momentul încheierii contractului de leasing;

2. părțile au prevăzut expres că la expirarea contractului de leasing se transferă utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului;

3. utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului, iar prețul de cumpărare va reprezenta cel mult 50% din valoarea de intrare (piața) pe care acesta o are la data la care opțiunea poate fi exprimată;

4. perioada de folosire a bunului în sistem de leasing acoperă cel puțin 75% din durata normată de utilizare a bunului, chiar dacă în final dreptul de proprietate nu este transferat;

f) *leasing operațional* este operațiunea de leasing care nu îndeplinește nici una dintre condițiile prevăzute la lit. e).

Art. 3. — (1) În cadrul unei operațiuni de leasing poate avea calitatea de finanțator o societate de leasing, persoană juridică română sau străină.

(2) Calitatea de utilizator o poate avea orice persoană fizică sau juridică, română sau străină.

Art. 4. — Pentru efectuarea unei operațiuni de leasing orice persoană fizică sau juridică va formula unei societăți de leasing o ofertă fermă, însoțită de lista cuprinzând bunurile care vor constitui obiectul contractului de leasing, precum și de acte din care să rezulte situația sa financiară.

*) Republicată în temeiul art. VII din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 30 august 1997 și a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 90/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998.

Art. 5. — În cadrul operațiunilor de leasing utilizatorul are dreptul de a-și alege, cu acordul societății de leasing, furnizorul, precum și societatea care va asigura bunul.

CAPITOLUL II

Contractul de leasing

Art. 6. — (1) Contractul de leasing trebuie să cuprindă minimum următoarele elemente:

a) părțile în contractul de leasing:

— locatorul/finanțatorul;

— utilizatorul;

b) descrierea exactă a bunului care face obiectul contractului de leasing;

c) valoarea totală a contractului de leasing;

d) valoarea ratelor de leasing și termenul de plată a acestora;

e) perioada de utilizare în sistem de leasing a bunului;

f) clauza privind obligația asigurării bunului.

(2) Contractul de leasing financiar trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la alin. (1), următoarele:

a) valoarea inițială a bunului;

b) clauza privind dreptul de opțiune al utilizatorului cu privire la cumpărarea bunului și la condițiile în care acesta poate fi exercitat.

(3) Părțile pot conveni și alte clauze.

Art. 7. — Contractul de leasing nu se poate încheia pe un termen mai mic de un an.

Art. 8. — Contractele de leasing constituie titlu executiv, dacă utilizatorul nu predă bunul în următoarele situații:

— la sfârșitul perioadei de leasing, dacă utilizatorul nu a formulat opțiunea cumpărării bunului sau a prelungirii contractului;

— în cazul rezilierii contractului din vina exclusivă a utilizatorului.

CAPITOLUL III

Obligațiile părților în cadrul unei operațiuni de leasing

Art. 9. — Locatorul/finanțatorul se obligă:

a) să respecte dreptul utilizatorului de a alege furnizorul potrivit necesităților;

b) să încheie contract de vânzare-cumpărare cu furnizorul desemnat de utilizator, în condițiile expres formulate de către acesta;

c) să încheie contract de leasing cu utilizatorul și să transmită acestuia, în temeiul contractului de leasing, toate drepturile derivând din contractul de vânzare-cumpărare, cu excepția dreptului de dispoziție;

d) să respecte dreptul de opțiune al utilizatorului, care constă în posibilitatea de a opta pentru prelungirea contractului sau pentru achiziționarea ori restituirea bunului;

e) să îi garanteze utilizatorului folosința liniștită a bunului, în condițiile în care acesta a respectat toate clauzele contractuale;

f) să asigure, printr-o societate de asigurare, bunurile oferite în leasing.

Art. 10. — Utilizatorul se obligă:

a) să efectueze recepția și să primească bunul la termenul stipulat în contractul de leasing;

b) să exploateze bunul conform instrucțiunilor elaborate de către furnizor și să asigure instruirea personalului desemnat să îl exploateze;

c) să nu greveze de sarcini bunul care face obiectul contractului de leasing fără acordul finanțatorului;

d) să efectueze plățile cu titlu de rată de leasing în cuantumul valoric stabilit și la termenele prevăzute în contractul de leasing;

e) să suporte cheltuielile de întreținere și alte cheltuieli care decurg din contractul de leasing;

f) să își asume pentru întreaga perioadă a contractului, în lipsa unei stipulații contrare, totalitatea obligațiilor care decurg din folosirea bunului direct sau prin prepușii săi, inclusiv riscul pierderii, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, și continuitatea plăților cu titlu de rată de leasing până la achitarea integrală a valorii contractului de leasing;

g) să permită finanțatorului verificarea periodică a stării și a modului de exploatare a bunului care face obiectul contractului de leasing;

h) să îl informeze pe finanțator, în timp util, despre orice tulburare a dreptului de proprietate, venită din partea unui terț;

i) să nu aducă modificări bunului fără acordul finanțatorului;

j) să restituie bunul în conformitate cu prevederile contractului de leasing.

Art. 11. — În cadrul operațiunilor de leasing drepturile și obligațiile părților vor fi stipulate în contract și nu vor fi limitate la prevederile art. 9 și 10.

Art. 12. — În temeiul contractului de leasing utilizatorul are următoarele drepturi:

a) de acțiune directă asupra furnizorului, în cazul reclamațiilor privind livrarea, calitatea, asistența tehnică, serviceul necesar în perioada de garanție și postgaranție;

b) de a exercita acțiunile posesorii față de terți.

Art. 13. — (1) Drepturile reale ale finanțatorului asupra bunului utilizat în baza unui contract de leasing sunt opozabile judecătorului-sindic, în situația în care utilizatorul se află în reorganizare judiciară și/sau faliment, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 64/1995, republicată.*)

(2) Dacă utilizatorul se află în dizolvare și/sau lichidare, dispozițiile alineatului precedent se aplică și lichidatorului numit potrivit Legii nr. 31/1990**) privind societățile comerciale, republicată.

CAPITOLUL IV

Răspunderea părților

Art. 14. — (1) În cazul în care utilizatorul refuză să primească bunul la termenul stipulat în contractul de leasing sau dacă se află în stare de reorganizare judiciară și/sau faliment, societatea de leasing are dreptul de a rezilia unilateral contractul de leasing cu daune-interese.

(2) Finanțatorul nu răspunde dacă bunul care face obiectul contractului de leasing nu este livrat utilizatorului.

Art. 15. — În cazul în care utilizatorul nu execută obligația de plată a ratei de leasing timp de două luni consecutive, finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar utilizatorul este obligat să restituie bunul, să plătească ratele scadente, cu daune-interese, dacă în contract nu se prevede altfel.

*) Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999.

**) Legea nr. 31/1990 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 29 ianuarie 1998.

Art. 16. — Dacă finanțatorul nu respectă dreptul de opțiune al utilizatorului, acesta datorează daune-interese în cuantum egal cu valoarea reziduală a bunului sau cu valoarea sa de circulație, calculată la data expirării contractului de leasing.

Art. 17. — Dacă în timpul derulării contractului de leasing finanțatorul vinde bunul care face obiectul contractului unui alt finanțator, noul finanțator este legat de aceleași obligații contractuale ca și vânzătorul, care rămâne garant al îndeplinirii obligațiilor față de utilizator.

Art. 18. — Din momentul încheierii contractului de leasing și până la expirarea acestuia și reintrarea în posesia bunului finanțatorul este exonerat de orice răspundere față de terți pentru prejudiciile provocate prin folosința bunului de către utilizator.

CAPITOLUL V

Organizarea și funcționarea societăților de leasing

Art. 19. — (1) Societățile de leasing, persoane juridice române, se înființează și funcționează potrivit Legii nr. 31/1990, republicată.

(2) Societățile de leasing sunt societăți comerciale care au în obiectul de activitate desfășurarea operațiunilor de leasing și un capital social minim, subscris și vărsat integral la înființare, de 500 milioane lei.

CAPITOLUL VI

Publicitatea operațiunilor de leasing

Art. 20. — (1) Societățile comerciale care efectuează operațiuni de leasing, precum și societățile comerciale care utilizează bunuri mobile sau imobile în sistem de leasing sunt obligate să înscrie în evidențele lor contabile următoarele date:

a) valoarea de intrare a bunurilor la momentul încheierii contractului de leasing;

b) suma totală a ratelor de leasing aferente contractului într-un exercițiu financiar, inclusiv cuantumul lor indexat, dacă părțile au prevăzut în contract actualizarea periodică a ratelor:

— pentru leasingul financiar rata de leasing va fi calculată ținându-se seama de valoarea de intrare și de dobânda de leasing aferentă, eșalonată pe perioada derulării contractului; achizițiile de mijloace fixe sunt tratate ca investiții, fiind supuse amortizării în conformitate cu actele normative în vigoare;

— pentru leasingul operațional rata de leasing va fi calculată ținându-se seama de valoarea de intrare a bunului, de beneficiul stabilit de părți și de amortizarea unei părți din valoarea de intrare a acestuia; regimul de amortizare va fi stabilit de părți, de comun acord, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 15/1994*) privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată;

c) calculul și evidențierea amortizării bunului ce face obiectul contractului se vor efectua, în cazul leasingului operațional, de către finanțator, iar în cazul leasingului financiar, de către utilizator;

d) evaluarea la data închiderii bilanțului contabil a ratei rămase de rambursat.

(2) Operațiunile vor fi evidențiate în mod distinct, după natura bunului închiriat.

Art. 21. — (1) Contractele de leasing care au ca obiect utilizarea bunurilor imobile vor fi înscrise în Cartea funciară — partea a III-a, din registrul cadastral de publicitate imobiliară de la biroul judecătoresc în a cărei rază teritorială de activitate este situat bunul respectiv.

(2) În cazul în care intervin schimbări în ceea ce privește sediul utilizatorului sau al finanțatorului ori schimbări cu privire la situația juridică a bunului, finanțatorul și utilizatorul trebuie să procedeze la rectificarea în Cartea funciară și la oficiul registrului comerțului.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică și în situația în care o persoană juridică își vinde echipamentul industrial unei societăți de leasing, pentru a-l utiliza în sistem de leasing, cu obligația de răscumpărare.

Art. 23. — Echipamentul industrial sau construcțiile pot fi utilizate în sistem de leasing de către mai multe societăți comerciale, dacă între acestea s-a încheiat un contract în scopul realizării unei investiții sau al folosinței lor comune.

Art. 24. — Societățile de leasing care perfectează un contract de leasing având ca obiect utilizarea unei construcții sau realizarea și utilizarea unei construcții pot dobândi:

a) dreptul de folosință sau de achiziție a terenului pe care se efectuează lucrarea de către antreprenor;

b) dreptul irevocabil de achiziție a construcției la expirarea contractului de leasing.

Art. 25. — Veniturile obținute de nerezidenți sub formă de dobândă sau de redevență (rata de leasing), stabilită de părțile contractante, în cazul contractelor de leasing financiar sau operațional, se impun în România prin reținere la sursă, potrivit prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri sau ale legislației interne, după caz. În cazul contractelor de leasing operațional încheiate cu persoane nerezidente, redevența înseamnă beneficiul stabilit de părți sau toată cota de leasing (rata de leasing), dacă prin contract nu se identifică partea de beneficiu.

Art. 26. — Cheltuielile de asigurare a bunului care face obiectul unui contract de leasing sunt deductibile fiscal de către partea obligată prin contract să plătească primele de asigurare.

Art. 27. — (1) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

(2) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, se încadrează în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

(3) În cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract, privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale la valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

(4) În cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

*) Legea nr. 15/1994 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999.

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

(6) Subansamblurile și componentele introduse în țară de societățile de leasing în scopul producerii de bunuri care vor face obiectul unor contracte de leasing sunt exceptate de la plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată.

NOTĂ:

Potrivit prevederilor art. III din Legea nr. 90/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998:

„Art. III. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 72/1993 privind regimul vamal al bunurilor importate ce fac obiectul tranzacțiilor leasing, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 februarie 1993, Ordonanța Guvernului nr. 12/1995 privind unele măsuri referitoare la regimul vamal al mașinilor, utilajelor și instalațiilor importate în cadrul tranzacțiilor de leasing, precum și la regimul vamal al materiilor prime, pieselor de schimb, materialelor și componentelor folosite în producția proprie a unor agenți economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 3 februarie 1995, aprobată prin Legea nr. 59/1995, precum și orice alte dispoziții contrare.“

Potrivit prevederilor art. V și VI din Legea nr. 99/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999:

„Art. V. — 1. Contractele încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează valabilitatea.

2. În termen de 12 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României societățile de leasing au obligația de a-și majora capitalul social, astfel încât să aibă un capital minim subscris și vărsat de minimum 500 milioane lei.

3. În cazul nerespectării dispozițiilor prevăzute la alin. 2, societatea de leasing responsabilă nu va mai avea dreptul să efectueze operațiuni de leasing.

Art. VI. — Ministerul Finanțelor va elabora norme*) metodologice privind contabilitatea operațiunilor de leasing în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României.“

*) Normele privind înregistrarea în contabilitate a operațiunilor de leasing au fost aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 686 din 25 iunie 1999 și au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 14 iulie 1999.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro